

การสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น The Creation of Film for Local Administration Organization Development

สยาม เจริญอินทร์พรหม

Siam Jareminprom

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

e-mail: Siam505@hotmail.com

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิจัยเพื่อตอบโจทย์วัตถุประสงค์ คือ เพื่อค้นหาองค์ความรู้ และรูปแบบของการสร้างสรรคงานภาพยนตร์ที่สามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และแนวทางการวิจัยแบบผลิตภาพยนตร์เชิงสังเกตการณ์ โดยมีประชากรกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4 แห่ง (กองบรรณาธิการ, 2555, หน้า 17-75) ที่เคยได้รับรางวัลจากสถาบันพระปกเกล้า รางวัลพระปกเกล้าทองคำปี 2555 ด้านสันติสุขและสมานฉันท์ เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา และเทศบาลตำบลบางช้าง จังหวัดสุโขทัย รางวัลพระปกเกล้าทองคำปี 2555 ด้านความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม เทศบาลตำบลเกาะคา จังหวัดลำปาง และเทศบาลเมืองเขาสามยอก จังหวัดลพบุรี เครื่องมือในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth interview) การวิเคราะห์หัตถ์บท (Textual Analysis) และการถ่ายทำภาพยนตร์เชิงสังเกตการณ์ เพื่อค้นหาทุนทางสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมาผลิตเป็นรูปแบบของการสร้างสรรคภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิจัยลักษณะแนวทางการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นเนื้อหา ของภาพยนตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้ ประกอบไปด้วย

1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
2. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเสริมสร้างเครือข่ายในการทำงานให้มีความเข้มแข็ง
3. ประชาชนเชื่อมั่น ศรัทธา ไว้วางใจต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. มีค่านิยมในการบริหารงานที่ดี
5. อาศัยต้นทุนทางสังคมที่มีอยู่ มาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนงาน
6. ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน
7. สร้างจิตสำนึกรักท้องถิ่นการเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน
8. การสร้างการมีส่วนร่วม โดยอาศัยความคิดสร้างสรรค์
9. ให้ความสำคัญกับ พนักงาน ข้าราชการ ที่เป็นกลไกทำให้งานประสบความสำเร็จ
10. การจัดให้มีเครือข่ายการสื่อสารทั้งภายในและภายนอก

โดยลักษณะและแนวทางในการสร้างสรรคสื่อภาพยนตร์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 1. ค้นหา โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชน ระบบความสัมพันธ์ของคนในชุมชน ความสามัคคี ทักษะในการจัดการร่วมกัน ภูมิปัญญาท้องถิ่น เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่ท้องถิ่น (Cultural Identity) สภาพแวดล้อมทางสังคมให้มีความเปิดกว้าง (Diversity & Open Society) รวบรวมนักคิดและผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (Talent/Creative Entrepreneur) สร้างพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

การบริหารจัดการท้องถิ่น (Management) ที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเมืองการผสมผสานประวัติศาสตร์ท้องถิ่น 2. พัฒนา เนื้อหาของโครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่นเอกลักษณ์และรูปแบบของการดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา การเรียนรู้ และด้านสุขภาพ ความเป็นท้องถิ่นนิยม มาสู่การเป็นบทภาพยนตร์ 3.เตรียมการถ่ายทำ (Pre-Production) โดยใช้สถานที่ (Location) สถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4.ถ่ายทำภาพยนตร์ อาจใช้แนวทางของการผลิตภาพยนตร์สารคดี 5.การฉายภาพยนตร์ ควรจัดฉายในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจต่อการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อเสนอแนะการวิจัย ควรมีการนำการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อหาปัจจัยในส่วนต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ศึกษาความต้องการของประชาชนต่อรูปแบบ เนื้อหาสาระที่ประชาชนสนใจและต้องการเพื่อมาต่อยอดในการสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสำคัญ: ทูทางสังคม, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ABSTRACT

Creation of film media for the development of local government organizations. The research aimed to answer the objective is to search for knowledge. And the form of filmmaking that can be used in the promotion and development of local government organizations. Using qualitative research methodology. And observer research approaches. The population of the study is four local government organizations that have been awarded by King Prajadhipok's Institute. Golden Glory Award 2012 for Peace and Reconciliation City Municipal Yala and municipal district bangkhung Sukhothai Province The 2012 Golden Globes Award for Transparency and Integrity Kau Ka Municipal District, Lampang Province and Khao Sam Roi Municipality Lopburi Research tools include in-depth interviews, textual analysis and observation film. To find social capital in various ways. Of the local government To develop the content of films for the development of local government organizations.

The results of the study, the working style of the local government organization that can be developed as the contents of the film for local development, are as follows.

1. People are involved in the development.
2. Local government administrators have strengthened their working network.
3. People believe in trusting local government organizations.
4. Have good management values.
5. Based on existing social costs. It is a mechanism to drive.
6. Adherence to Good Governance in Management
7. Create a local love affection, mutual caring.
8. Creating a Shared Based on creativity.
9. Focus on civil servants as a mechanism for successful work.
10. Provide internal and external communication networks.

The nature and direction of the film. 1. Find a project or activity that is unique. Arts and culture are available in the community. Community Relations, Harmony, Joint Management Skills local knowledge Cultural Identity The Diversity & Open Society brings together thinkers and creative entrepreneurs. (Talent / Creative Entrepreneur) Create space and facilities. Develop the content of the project or activity, highlight the identity and style of life and quality of life of the people in terms of social, economic, cultural, educational, Learn and Health Localism Come to the screenplay. 3. Preparing for filming Pre-Production by location (location), filming location In the area of local government. 4. Filming May use the guidelines of documentary production. 5. Screening Should be screened in the area of the local government. To build understanding of the development work of the local government organization. Research Suggestions Quantitative research should be introduced. To find the factors in more and more study the needs of the people to form. The content of the public interest and want to come to the film to create a film for the development of local government.

Keywords: social capital, local government, local development film

บทนำ

ภาพยนตร์ เป็น สื่อ (Media) ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็น สื่อมวลชน (Mass- Media) แขนงหนึ่ง เป็นสถานะที่มีการยอมรับโดยทั่วไป โดยภาพยนตร์เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารที่ถูกถ่ายทอดออกมาจาก วัฒนธรรมมวลชน เป็นวัฒนธรรมที่ต้องถ่ายทอดผ่านสื่อเพื่อไปถึงผู้ชมเป็นจำนวนมาก โดยผู้ชมจำนวนมากในที่นี้คือ ผู้รับสารตามองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารมวลชน

โดยในปัจจุบันภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนที่มีผู้ชมเป็นจำนวนมาก เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และมีกระบวนการผลิตเป็นระบบอุตสาหกรรม หากย้อนไปตั้งแต่อดีตคุณค่าของความเป็นภาพยนตร์สามารถพิสูจน์ได้จากประวัติศาสตร์ของภาพยนตร์เอง เพราะตั้งแต่อดีตจะพบว่า พัฒนาการของสื่อภาพยนตร์ล้วนมีความเกี่ยวข้องสอดคล้องไปกับยุคสมัย

ประวัติศาสตร์ ทางสังคมและวัฒนธรรมมวลชน เพราะภาพยนตร์มักจะนำเสนอเรื่องราวเหตุการณ์แวดล้อมที่เกิดขึ้น สื่อภาพยนตร์ ได้รับการยอมรับว่าเป็นมรดกของสังคม ทำหน้าที่ในการเก็บบันทึกข้อมูลของสังคมและวัฒนธรรมมวลชน บทบาทของภาพยนตร์ สามารถทำหน้าที่ในการบันทึกเหตุการณ์จริงหรือแสดงให้เห็นสภาพทางสังคมอย่างสร้างสรรค์

อย่างไรก็ตามในแง่ของการพัฒนาสื่อภาพยนตร์ อาจถูกมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว และเป็นเพียงสื่อบันเทิง เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านความบันเทิงของมวลชนเพียงอย่างเดียว ไม่เคยถูกมองในเชิงของการเป็น เครื่องมือของการพัฒนา และไม่เคยถูกมองว่าได้ทำหน้าที่ในการบันทึกองค์ความรู้ต่างๆ ทั้งที่ในปรากฏการณ์ปัจจุบัน สื่อภาพยนตร์ ได้ทำหน้าที่สะท้อนภาพสังคมและวัฒนธรรมของชาตินั้นๆ อย่างสมบูรณ์

เนื่องจากคุณสมบัติของสื่อภาพยนตร์เองมีเนื้อหาที่ครอบคลุมเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ในแต่ละยุคสมัย ทั้งสภาพเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและสังคมได้เป็นอย่างดี (รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2550, หน้า 32)

ในประเทศไทย ภาพยนตร์ไทย ถือได้ว่าเป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่มีชีวิตชีวามากที่สุดอย่างหนึ่งในสังคมไทย การรุ่งหรือร่วงในด้านต่างๆ ของภาพยนตร์ไทย ล้วนเกิดจากสภาวะของสังคมในยุคสมัยนั้นๆ นอกจากเหตุผลทางธุรกิจที่ทำให้ภาพยนตร์ไทยยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ค่านิยม ระบบคิด ความคิดของคนไทยก็มีผลต่อการเป็นไปของภาพยนตร์ไทยด้วย (ดงกมล ณ ป้อมเพชร์, 2550, หน้า 216)

ทั้งนี้ ในปัจจุบันเริ่มมีการใช้ประโยชน์จากสื่อภาพยนตร์เพื่อการพัฒนา เริ่มมีการตกแต่งและนำสื่อภาพยนตร์ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะเมื่อภาพยนตร์ได้รับการยอมรับว่าเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในกลุ่มที่ 4 จากการจัดกลุ่มของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ตามลักษณะของบัญชีรายได้ประชาชาติ โดยแบ่งออกเป็น 9 กลุ่ม ได้แก่ (วารกรณ์ สามโกเศศ, 2554)

ภาพยนตร์ เป็น อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในกลุ่มที่ 4 จากการจัดกลุ่มของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ตามลักษณะของบัญชีรายได้ประชาชาติ โดยแบ่งออกเป็น 9 กลุ่ม

เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ หรือ Creative Economy คือ วิธีการสร้างผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้สินทรัพย์ที่เป็นตัวเงิน Capital Assets ในปริมาณที่น้อย แต่ใช้สินทรัพย์ทางความคิด Intellectual Assets ในปริมาณที่มาก (ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์, 2553) จากนิยามดังกล่าว เป็นแนวคิดในการใช้ความรู้ที่ได้จากการศึกษาสร้างสรรค์และทรัพย์สิน

ทางปัญญาเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อสร้างงานที่แตกต่าง นอกจากนี้ UNCTAD (The United Nations Conference on Trade and Development) ได้อธิบายเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ว่าเป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเป็นกระบวนการสำคัญในการกระจายรายได้ การสร้างงาน และการสร้างรายได้จากต่างประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้สังคมเกิดความสามัคคี เป็น การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความหลากหลายทางวัฒนธรรม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มิติทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมเข้ากับเทคโนโลยีทรัพย์สินทางปัญญาและการท่องเที่ยวเป็นรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ใช้ฐานความรู้ดั้งเดิมมาใช้พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในทุกกระดับ (United Nations, 2004)

ภาพยนตร์ เป็น รูปแบบหนึ่งของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเริ่มกลายมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาในหลายๆ ด้านของสังคมไทย โดยเฉพาะในด้านของวัฒนธรรม สังคม และการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ยิ่งปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่าย และสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างอิสระ มีความสะดวกและง่ายต่อการผลิตมากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก ปรากฏการณ์หนึ่งสั้น ที่กลายเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิดของนักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้เองและใช้งบประมาณไม่มาก ทำให้ปัจจุบัน การสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ไม่ได้เป็นสิ่งที่ยากอีกต่อไป เพียงแค่มีกล้องวิดีโอและคอมพิวเตอร์ที่มีโปรแกรมในการตัดต่อวิดีโอก็สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้

ภาพยนตร์ จึงกลายเป็นเครื่องมือ ในการถ่ายทอดความคิดของผู้คนในสังคมอย่างน่าสนใจ โดยเฉพาะหากมีการนำ ภาพยนตร์ มาเป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาท้องถิ่น

แนวคิดในเรื่องของการพัฒนาท้องถิ่น กำลังเป็นโจทย์ซึ่งท้าทายสังคมวิชาการไทย การทำศึกษาในท้องถิ่น เพื่อคลี่คลายปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ในชุมชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ แนวคิดท้องถิ่นนิยม (Localism) หมายถึง แนวคิดและปฏิบัติการทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมใดๆ ที่ยึดเอาท้องถิ่นเป็นจุดเริ่มต้น มนุษย์ทุกคน ในสังคมต่างก็มีพันธะผูกพัน ความทรงจำจินตนาการ ประสบการณ์ชีวิตต่อท้องถิ่นของตนเองทั้ง ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ประเพณี สัญลักษณ์และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมต่างๆ ของตนเอง หรืออุดมการณ์ ความคิด ความรู้และปฏิบัติการทางสังคมใด ๆ ทั้งที่เกิดขึ้นจากภายในและภายนอก เพื่อที่จะคืนชนต้อรอง ทำทายและหาทางออกให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พัฒนา กิตติอาษา, 2546, หน้า 210 - 219) กำลังเป็นสิ่งที่ท้าทาย ในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ ๆ ของการพัฒนาประเทศ

โดยเฉพาะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและทำงานตรงในพื้นที่ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับ แนวคิดท้องถิ่นนิยม (Localism) ซึ่งในการทำงานศึกษาเรื่อง การสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้พิจารณาเลือกพื้นที่ของการศึกษาและการสร้างสรรค์งานศึกษาจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า จากสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งได้รับการยอมรับในแง่ของการทำงานเป็นต้นแบบองค์ความรู้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ

ทั้งนี้ ความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดี (Good Governance) หรือหลักธรรมาภิบาล เป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมไปถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ ความสามารถอยู่ร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศ (บังอร เบญจาทิกุล, 2558, หน้า 31)

การสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นงานศึกษาที่ผู้ศึกษา ต้องการมุ่งค้นหาองค์ความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อไปสร้างรูปแบบของการสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น และภาพยนตร์ที่สร้างสรรค์ขึ้นเหล่านั้นสามารถสร้างกระบวนการทัศน์อย่างไรบ้างให้เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานศึกษา โดยงานศึกษาชิ้นนี้อาจจะเป็นรูปแบบของเครื่องมือในการผลิตและสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ในระดับชุมชนท้องถิ่นต่อไป ทั้งยังสามารถเป็นต้นแบบและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าทางด้านภาพยนตร์และการพัฒนาท้องถิ่นได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะแนวทางการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นเนื้อหาของภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

2. เพื่อศึกษาลักษณะเนื้อหาของโครงการและกิจกรรมการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ / วิธีการศึกษา

ใช้ระเบียบวิธีศึกษาเชิงคุณภาพในการศึกษาและรูปแบบของการศึกษาเพื่อพัฒนา มีรูปแบบของการดำเนินการศึกษาที่ผู้ศึกษาได้ลงพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สัมภาษณ์เชิงลึก และผลิตภาพยนตร์เชิงสังเกตการณ์ เพื่อสำรวจค้นหาแนวทางการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ

รวมไปถึงการใช้เทคนิควิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) บุคคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 25 คน ซึ่งจะเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ(Key informants) เนื้อหาหรือผลการทำงานของ ผู้นำท้องถิ่นที่มีความโดดเด่น โดยนำมาตีความและรวบรวมแนวทางการดำเนินงานของแต่ละบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) คือ เทคนิคการศึกษาที่พยายามจะบรรยายเนื้อหาของข้อความหรือเอกสาร โดยจะเป็นการระบุคุณลักษณะของข้อความหรือสาร อย่างเป็นระบบ (สุภางค์ จันทวานิช, 2552, หน้า 145)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษา อันเป็นแหล่งข้อมูลหลักของการศึกษา คือ การดำเนินงานโครงการต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4 แห่ง (กองบรรณาธิการ, 2555, หน้า 17-75) เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา เทศบาลเมืองเขาสามยอต จังหวัดลพบุรี เทศบาลตำบลเกาะคา จังหวัดลำปาง องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง จังหวัดสุโขทัย โดยได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำปี 2555 ด้านสันติสุขและสมานฉันท์ เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา และเทศบาลตำบลบางช้าง จังหวัดสุโขทัย รางวัลพระปกเกล้าทองคำปี 2555

ด้านความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม เทศบาลตำบลเกาะคา จังหวัดลำปาง และเทศบาลเมืองเขาสามยอต จังหวัดลพบุรี

โดยผู้ศึกษาได้ทำการลงพื้นที่เพื่อค้นหาทุนตามลักษณะต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์และค้นหา ลักษณะของทุนต่างๆ ในแต่ละพื้นที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 แห่ง รวมไปถึงการพูดคุยกับผู้บริหาร ผู้นำชุมชน และประชาชน ในแต่ละพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิธีการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth interview) การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และการถ่ายภาพยนตร์เชิงสังเกตการณ์ โดยได้มีการสัมภาษณ์บุคคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 25 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้นำที่ได้รับการยอมรับในพื้นที่ ซึ่งจะเป็น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) เนื้อหาหรือลักษณะทางกายภาพ ลักษณะเรื่องราวความเป็นมาแนวทางการพัฒนา รูปแบบวิถีชีวิต การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตีความและรวบรวมแนวทางการดำเนินงานของแต่ละบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากบทสัมภาษณ์และการถ่ายภาพยนตร์เชิงสังเกตการณ์ ก่อนนำมาพัฒนาเนื้อหาเป็นบทภาพยนตร์ โดยผู้วิจัยจะใช้วิธีการบันทึกข้อมูลจัดระบบในการวิเคราะห์ข้อมูล ตีความข้อมูล เพื่อค้นหาความหมายที่แท้จริงของข้อมูล การวางระบบข้อมูลซึ่งจะเป็น การจำแนกประเภท (Categories) ของข้อมูลในการวิเคราะห์ โดยในการจำแนกประเภทของข้อมูลเป็นการบรรยายเนื้อหา

ของข้อความหรือเอกสาร โดยจะเป็นการระบุคุณลักษณะของข้อความหรือสาร อย่างเป็นระบบ (สุภางค์ จันทวานิช, 2552, หน้า 145) แล้วนำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์และเป็นรูปแบบของการผลิตภาพยนตร์

ผลการศึกษา

ลักษณะแนวทางการทำงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถนำมาพัฒนาเป็น เนื้อหา ของภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ ประกอบไปด้วย

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 แห่ง ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทั้งแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม พร้อมฟื้นฟูเศรษฐกิจฐานล่าง สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ควบคู่โครงสร้างพื้นฐาน เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การสอนงาน ถ่ายทอดงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในรูปของการเสริมสร้างภาคีเครือข่ายจากทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน โรงงาน ชุมชน และภาคประชาสังคม ฯลฯ โดยผ่านโครงการต่างๆ ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน การบริหารงานที่มุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

2. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 แห่ง ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเสริมสร้างเครือข่ายในการทำงานให้มีความเข้มแข็ง

3. ประชาชนเชื่อมั่น ศรัทธา ไว้วางใจ ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชน ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ใช้แผนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่น โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับความสำคัญ ตั้งเป้าหมาย ดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกัน และร่วมติดตามประเมินผล

4. มีค่านิยมในการบริหารงานของบุคลากร ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่ทุจริตคอร์รัปชันในการปฏิบัติราชการ มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

5. อาศัยต้นทุนทางสังคมที่มีอยู่ มาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนงานผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม

6. ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ยึดความพึงพอใจสูงสุดของประชาชนเป็นสำคัญ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ และร่วมดำเนินงาน

7. สร้างจิตสำนึกรักท้องถิ่นการื้ออาหารซึ่งกันและกัน ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ ศาสนา ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลท้องถิ่น เน้นการทำความเข้าใจและลดความหวาดระแวง และเป็นแกนกลางในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ

8. การสร้างการมีส่วนร่วม โดยอาศัยความคิดสร้างสรรค์ และนำไปสู่การพัฒนาที่ต่อเนื่อง ดังนี้

9. ให้ความสำคัญกับ พนักงาน ข้าราชการ ที่เป็นกลไกทำให้งานประสบความสำเร็จ ควบคู่ไปกับการคำนึงถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการทำงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ไม่ทุจริต มุ่งกระทำแต่ความดี ดำรงตนด้วยความพอเพียง อยู่ในศีลธรรมจรรยางามที่ดี ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทำงานนอกกรอบความคิดเดิมๆ แต่อยู่ภายใต้หลักกฎหมายและความเป็นท้องถิ่น ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีบทบาทในการร่วมกันทำงาน

10. การจัดให้มีเครือข่ายการสื่อสารทั้งภายในและภายนอก เพื่อสร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างกลุ่มประชาชนและ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนทุกภาคส่วน ได้รับความเป็นธรรม เท่าเทียมกัน และมีความรู้สึก เป็นเจ้าของ อันจะก่อให้เกิดความสันติสุขและ สมานฉันท์ในสังคม

ลักษณะและแนวทางในการสร้างสรรค์ สื่อภาพยนตร์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

1. ขั้นตอนค้นหา โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 แห่ง ได้นำเสนอแนวของภาพยนตร์ เป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นมิติความโปร่งใสในการบริหารงาน หรือการมีส่วนร่วมของประชาชน มีลักษณะความต่อเนื่อง ให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงาน ส่งเสริมหรือ ให้ความหมายของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ มิใช่เพียงการรับประโยชน์ เท่านั้น รวมไปถึงเอกลักษณ์และรูปแบบของการ ดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้าน สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา การเรียนรู้ และด้านสุขภาพ ความเป็นท้องถิ่นนิยม ซึ่งก็คือ การค้นหาทุน ซึ่ง ทุนที่สามารถนำมาใช้ในการ สร้างสรรค์เนื้อหาของภาพยนตร์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น คือ

ศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งเป็นฐาน ชีวิตในการทำมาหากินของคนไทย ยกตัวอย่างเช่น ความคิด ความเชื่อ ความศรัทธาทางศาสนา ศิลปะ การทอผ้า ทอเสื่อ จารัต ประเพณี เป็นลักษณะ เฉพาะของท้องถิ่นที่หล่อหลอมจากประสบการณ์ จากคนรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง เป็นสำนึกร่วมของคน ในชุมชนที่มุ่งสร้างระบบขึ้นมา เพื่อดูควบคุมชุมชน ให้ดำรงชีวิตไปตามระบบคุณค่าและระบบคิดของ ชุมชนนั้น

ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เอื้ออาทร ได้แก่ การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกันผ่าน

กิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างชาวบ้านซึ่งอาจจะขยาย ออกไปถึงชุมชนใกล้เคียงและขยายความมีน้ำใจ เอื้ออาทรออกไปถึงคนยากจน ผู้ด้อยโอกาส รวมถึง แรงงานคืนถิ่นในชุมชนอีกด้วย

ระบบความสัมพันธ์ของคนในชุมชนไทย ที่มีลักษณะของระบบครอบครัวเครือญาติ มีความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในยาม ตกทุกข์ได้ยาก เช่น ระบบเอามื้อเอางาน การ ลงแขกเกี่ยวข้าว ความสัมพันธ์อันอบอุ่นนี้ จะเป็น โครงสร้างอันสำคัญที่จะยึดโยงชุมชนไว้ให้เข้มแข็ง ไม่แตกสลายโดยง่าย

ความสามัคคี รวมพลัง รวมใจและรวม ความคิดของสมาชิกในกลุ่มหรือของกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนและชุมชนใกล้เคียงหรืออาจจะขยายเชื่อมโยง กับหน่วยงานราชการและหน่วยงานสนับสนุนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการระดมทุนทางสังคมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น จนเกิดความความต่อเนื่องยั่งยืนของ กิจกรรมของกิจกรรมในระยะยาว

ทักษะในการจัดการร่วมกัน ซึ่งจะเกิดการ เพิ่มความสามารถ ทักษะ ความชำนาญในการ จัดการเรื่องต่าง ๆ ของกลุ่ม องค์กร เครือข่ายองค์กร ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล หรือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมไปถึงโรงเรียน หรือวัด เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาความทุกข์ยากของชุมชน ให้เกิดการพอกอยู่พอกินและมีความพอเพียงร่วมกัน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น กระบวนการเรียนรู้ที่ ชุมชนสร้างสรรค์และสั่งสมขึ้นมาเพื่อการดำรงชีพ ยกตัวอย่าง เช่น ภูมิปัญญาของชาวบ้านในการทำ เกษตรกรรม การแพทย์พื้นบ้าน เป็นต้น

โดยลักษณะของ การสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จะเป็นการสร้างภาพยนตร์ ด้วยแนวคิดตามรูปแบบของ **เศรษฐกิจสร้างสรรค์** โดยจะต้องมีลักษณะของเนื้อหา เป็นการสร้าง

เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่ท้องถิ่น (Cultural Identity) สร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมให้มีความเปิดกว้าง (Diversity & Open Society) เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ รวบรวมนักคิดและผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (Talent/Creative Entrepreneur) เพื่อรวบรวมผู้มีความคิดสร้างสรรค์ในการผสมผสานวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีวัฒนธรรม สร้างพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Space & Facility) โดยจะต้องสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอและมีคุณภาพ มีการบริหารจัดการท้องถิ่น (Management) ที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเมือง การผสมผสานประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

2. ขั้นตอนการพัฒนา **เนื้อหา** ของโครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่นเอกลักษณ์และรูปแบบของการดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา การเรียนรู้ และด้านสุขภาพ ความเป็นท้องถิ่นนิยม มาสู่การเป็น **บทภาพยนตร์**

3. ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ (Pre-Production) โดยใช้สถานที่ (Location) สถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และใช้นักแสดงหรือแนวทางของการนำเสนอที่เป็นบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือประชาชนในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความรักและความเข้าใจต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ อาจใช้แนวทางของการผลิตภาพยนตร์สารคดี หรือการสร้างสรรคเป็นภาพยนตร์บันเทิง หรือภาพยนตร์โฆษณา รวมไปถึงการติดต่อภาพยนตร์ ควรเน้นการสร้างความสำเร็จ นำเสนอโดยให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจของประชาชนในท้องถิ่น

5. ขั้นตอนการฉายภาพยนตร์ ควรจัดฉายในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจต่อการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากข้อมูลทั้งหมด พลังของสื่อภาพยนตร์จึงสมควรได้รับการยอมรับในฐานะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ด้วยศักยภาพของภาพยนตร์ในตัวของมันเอง การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยเครื่องมือ และกลไกใหม่ๆ อย่างเช่น สื่อภาพยนตร์ ซึ่งสามารถสร้างสถานภาพ สร้างภาพลักษณ์ ให้แก่บุคคล และสถาบันต่างๆ ได้ไม่มากก็น้อย โดยสื่อภาพยนตร์มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ทำหน้าที่อบรมบ่มเพาะ และเป็นตัวการสร้างโลกแห่งจินตนาการที่ไปต่อเติมโลกความเป็นจริงทางสังคมล้อมรอบตัวบุคคลถึงภาพรวมของสังคม ภาพยนตร์จึงเป็นอีกหนึ่งกลไกทางวัฒนธรรม และอาจกล่าวได้ว่าสำคัญอย่างมากในโลกสมัยใหม่ ทำให้สื่อภาพยนตร์ สามารถดำรงตนอยู่ในฐานะของ กลไกสำคัญ หรือ เครื่องมือ ในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาลงพื้นที่เพื่อค้นหาข้อมูล แต่ขาดการค้นหาค้นหาทางสังคมจากประชาชนภายในท้องถิ่น ซึ่งผู้ศึกษา ได้ทำการวิเคราะห์จากความเป็นไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว แต่ ผู้นำชุมชนอย่างเป็นทางการ และผู้นำชุมชนอย่างไม่เป็นทางการ และควรศึกษาถึงประสิทธิผลหลังการผลิตสื่อภาพยนตร์ด้วย

2. การออกแบบการศึกษาควรมีการนำการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อหาปัจจัยในส่วนต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาความต้องการของประชาชนต่อรูปแบบเนื้อหาสาระที่ประชาชนสนใจ และต้องการเพื่อมาต่อยอดในการสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการจัดฉายภาพยนตร์

1. ควรจัดฉายภาพยนตร์ในรูปแบบของนิทรรศการ ลักษณะของงานเทศกาลภาพยนตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการ

จัดงานเสวนาแลกเปลี่ยนทางวิชาการ แลกเปลี่ยนแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ผลจากการถ่ายทำ และผลจากการชมภาพยนตร์ของประชาชนในท้องถิ่น และข้าราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ควรจัดทำสื่อภาพยนตร์ในรูปแบบของสื่อวีดิทัศน์ ออกเผยแพร่แก่นักคนทั่วไป เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรณานุกรม

กองบรรณาธิการ. (2555). **เกียรติภูมิท้องถิ่น ราชวัลพระปกเกล้า 2555** KPIAwad. กรุงเทพมหานคร : ธรรมดาเพลส.
ดั่งกมล ณ ป้อมเพชร. (2550). **ศิลปะการละครไทย ในปัจจุบัน ปริทัศน์ศิลปะการละคร**. กรุงเทพมหานคร : โครงการ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
พัฒนา กิติอาษา. (2546). **ท้องถิ่นนิยม**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : โอเอส พรินติ้งเฮาส์
บังอร เบญจาทิกุล. (2558). **การสร้างธรรมาภิบาล การปกครองส่วนท้องถิ่น**. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีที่ 4 (ฉบับที่ 2) กรกฎาคม – ธันวาคม 2558 : หน้า 29-42
รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2550). **เอกลักษณ์ไทย ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งานอุตสาหกรรม สาระตะ กรณีศึกษา อุตสาหกรรม ภาพยนตร์ไทย : รายงานผลการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร ศูนย์บริการวิชาการแห่ง จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

วราภรณ์ สามโกเศศ, ค้นเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2557. **รู้จักเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Creative Economy**. Retrieved เมษายน 28, 2554, FromSangkasi.com: <http://www.sangkasi.com>
ศักดิ์ชัย เกียรติจินาจันทร์. (2553) **ทุน ความคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์**. กรุงเทพมหานคร : ไร่ลาบ
สุภางค์ จันทวานิช. (2552). **วิธีการวิจัย เชิงคุณภาพ**. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สุภางค์ จันทวานิช. (2552). **การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยเชิงคุณภาพ**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.